(שמואל א' ל' ח'), והשיבו לא על שתיהן, "וַיֹּאמֶר לוֹ רְדֹף כִּי הַשֵּׂג תַּשִּׂיג וְהַצֵּל תַּצִּיל".

ה. כיצד הכהן מבין את התשובה.

כל אותיות האל"ף בי"ת היו כתובות על אבני החושן, [שהיו כתובים עליהם שמות שנים עשר השבטים, וכן "אברהם יצחק ויעקב", וכן "שבטי ישורון", ובכל אלו יש את כל האותיות].

א	ראובן אשר	אברהם	
ב	ראובן זבולן בנימין	אברהם יעקב	שבטי
ג	גד		
ד	יהודה דן גד		
ה	יהודה	אברהם	
ו	ראובן שמעון לוי יהודה זבולן יוסף		ישרון
ז	זבולן		
ח		יצחק	
ט			שבטי
י	לוי יהודה ששכר נפתלי יוסף בנימין	יצחק יעקב	שבטי ישורון

כ	ישששכר		
ל	לוי זבולן נפתלי		
מ	שמעון בנימין	אברהם	
נ	ראובן שמעון זבולן דן נפתלי בנימין		ישורון
ס	יוסף		
ע	שמעון	יעקב	
פ	נפתלי יוסף		
צ		יצחק	
ק		יצחק יעקב	
ר	ראובן יששכר אשר	אברהם	ישרון
ש	שמעון ישששכר אשר		שבטי ישורון
ת	נפתלי		

לדעת רבי יוחנן – **האותיות** היו **בולטות** מהאבנים, וכהן גדול מצרפם, ומבין את התשובה, כגון כשהיו בולטות האותיות ע' [משמעון] ל' [מלוי] וה' [מיהודה], היה מבין שהתשובה היא "עלה".

ולדעת ריש לקיש – לא רק בולטות היו, אלא **אף מצטרפות**, כלומר זזות ממקומן, ומסתדרות כסדר המילה של התשובה.

ואף שבאופנים הללו היתה התשובה ברורה, ולא היה צריך לרוח הקודש כדי להבינה,

© כל הזכויות של ה"בקיצור" שמורות יא"ה